

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobkyně **Z. L.**, zastoupené JUDr. Janou Brhlovou, advokátkou se sídlem AK Karviná-Fryštát, K. Sliwky 125, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 11.11.2011, o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobkyně se domáhala žalobou ze dne 6.12.2011 zrušení rozhodnutí žalované ze dne 2.9.2011. Podáním ze dne 10.1.2012 upravila výrok žaloby tak, že se domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Uvedla mimo jiné, že od doby přiznání invalidity nedošlo k jakémukoliv zlepšení či stabilizaci zdravotního stavu, její zdravotní stav zůstal nezměněn. Poukázala na choroby,

kterými trpí. Dovožovala, že její zdravotní stav měl být správně posouzen jako středně těžká porucha s lehčími mimojaterními projevy, zejména s významnou dlouhodobou únavou, se značným snížením celkové výkonnosti při obvyklém zatížení, při nichž některé denní aktivity jsou vykonávány pouze s obtížemi ve smyslu odd. F/1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ze dne 28.12.2011 uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení. Navrhovala důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR.

II.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), tedy ke dni 11.11.2011.

Provedeným řízením vzal soud za prokázáno, že:

- Žalobkyně uplatnila nárok na plný invalidní důchod žádostí o důchod ze dne 17.6.2002.
- Zdravotní stav žalobkyně byl ke dni posouzení 2.8.2002 dlouhodobě nepříznivý (zřejmě se bude trvale horšit, pacientka nehodlá abstinovat) a srovnatelný s kap. X, odd. D, pol. 1.d, příl.č. 2 vyhl.č. 284/95 Sb. a způsoboval 70 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Dle záznamu o jednání OSSZ Karviná ze dne 2.8.2002 žalobkyně byla plně invalidní dle § 39 odst. 1 písm. a/ zák.č. 155/95 Sb. s datem vzniku invalidity 20.6.2002.
- U žalobkyně se jednalo ke dni 24.9.2004 o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav zapříčiněný jaterní lézí při abusu alkoholu, který dle kap. X, odd. D, pol. 1.c přílohy č. 2 vyhl.č. 284/95 Sb. způsoboval 50 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Posuzovaná již nadále nebyla plně invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. v platném znění, ale byla částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. s datem změny invalidity 10.11.2004 (záznam o jednání OSSZ Karviná ze dne 24.9.2004).
- Rozhodnutím ze dne 29.11.2004 žalobkyni podle ust. § 56 odst. 1 písm. a/ zák.č. 155/95 Sb. v platném znění od 6.1.2005 odňala plný invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku lékaře OSSZ Karviná ze dne 10.11.2004 již posuzovaná není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti o 50 %.

- Lékař OSSZ Karviná dne 28.11.2007 v posudkovém hodnocení uvedl, že zdravotní stav posuzované hodnotí jako dlouhodobě nepříznivý, který dle kap. X, odd. D, pol. 1, písm. c/, příl.č. 2 k vyhl.č. 284/95 Sb., způsobuje 30% pokles míry schopnosti soustavné výdělečné činnosti pro stabilizaci stavu. Ve výroku uvedl, že posuzovaná není již nadále částečně invalidní dle § 44 zák.č. 155/95 Sb. a není ani plně invalidní podle § 39 zák.č. 155/1995 Sb. Datum zániku invalidity stanovil dnem 28.11.2007.

- ČSSZ rozhodnutím ze dne 11.12.2007 podle ust. § 56 odst. 1 písm. a/ zák.č. 155/95 Sb. od 6.2.2008 odňala žalobkyni částečný invalidní důchod mimo jiné s odůvodněním, že podle posudku OSSZ Karviná ze dne 28.11.2007 již není částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti o 30 %.

- Proti rozhodnutí ze dne 11.12.2007 o odnětí částečného invalidního důchodu od 6.2.2008 podala žalobkyně žalobu u Krajského soudu v Ostravě. Po provedeném řízení rozsudkem ze dne 11.9.2008 č.j. 21Cad 28/2008-25 soud rozhodl tak, že rozhodnutí žalované ze dne 11.12.2007 zrušil pro vady řízení (zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně činil 40%) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Zároveň bylo rozhodnuto o nákladech řízení.

- Lékař OSSZ Karviná dne 15.8.2011 v posudku o invaliditě uvedl, že zdravotní stav posuzované hodnotí jako dlouhodobě nepříznivý, v současné době stabilizovaný, který dle kap. X, odd. F, pol. 1, písm. b/, přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., způsobuje 30% pokles míry pracovní schopnosti. Ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedl, že u posuzované se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Posuzovaná není invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb., nejde již o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst.2 písm. a) cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činí pokles pracovní schopnosti 30%.

- Rozhodnutím ze dne 2.9.2011 žalovaná podle ust. § 56 odst. 1 písm. a/ a ust. § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. od 6.10.2011 odňala žalobkyni invalidní důchod mimo jiné s odůvodněním, že podle posudku OSSZ Karviná ze dne 15.8.2011 již není invalidní podle ust. § 39 odst. 1 ZDP, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %.

- Žalobkyně podala proti rozhodnutí ze dne 2.9.2011 o odnětí invalidního důchodu „odvolání“ ze dne 26.9.2011.

- ČSSZ rozhodnutím ze dne 11.11.2011 č.j.X rozhodla o námitkách proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.9.2011 ve věci žalobkyně tak, že námitky zamítla a rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.9.2011 č.j. X potvrdila mimo jiné s odůvodněním, že přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu a vzhledem ke skutečnosti, že účastnice řízení namítala nesprávné posouzení svého zdravotního stavu, posoudila její invaliditu ve smyslu § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák.č. 582/91 Sb. V rámci řízení o námitkách bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 25.10.2011 zjištěno, že posuzovaná není invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb.

Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Nejde již o invaliditu prvního stupně dle ustanovení § 39 odst.2 písm. a) cit. zákona. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastnice řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XI, odd. F, pol. 1, písm. a) příl. k vyhl. MPSV č.359/2009 Sb., pro kterou se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %, i s přihlédnutím k postižení psychiky.

Dále žalovaná citovala ustanovení § 38 a § 56 zák.č. 155/1995 Sb. a uvedla, že v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí se zabývala všemi námitkami účastnice řízení, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad jejich rozsah. Jelikož při přezkoumání celkového zdravotního stavu činí pokles pracovní schopnosti účastnice řízení 20% a nejsou tak splněny podmínky pro trvání invalidity podle ustanovení § 39 odst.1 zák.č. 155/1995 Sb., shledala žalovaná námitky jako nedůvodné.

- Posudková komise MPSV ČR v Ostravě posoudila zdravotní stav žalobkyně a její pokles pracovní schopnosti dne 8.3.2012 na základě zdravotní dokumentace žalobkyně, nacházející se u ošetřující lékařky MUDr. Z. H. a odborných lékařských nálezů. Uvedla, že u posuzované se jedná o: chronickou jaterní lézi toxometabolického původu, t.č. kompenzovanou, syndrom alkoholové závislosti v anamnéze, organické změny osobnosti, mentální bulimii, varixy bérců, chronickou žilní insuficienci.

Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti určila chronickou jaterní lézi toxometabolického původu s tím, že se jedná o poruchu na rozhraní lehkého až středního stupně s lehce sníženou výkonností. Posudková komise uvedla, že od posledního posouzení došlo k přiměřené stabilizaci zdravotního stavu na stávající úrovni. Stav je srovnatelný se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XI, odd. F, pol. 1 písm. a/ přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., kdy míru poklesu pracovní schopnosti z rozmezí 15-20 % hodnotila 20 % s přihlédnutím k postižení psychiky.

Posudková komise uvedla, že hodnotila částečně odlišně od lékaře referátu LPS, a to dle procentuálního poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, celkově však ve stejné posudkové rovině nulové invalidity. Posuzovala shodně v rámci námitkového řízení. Jaterní poruchu nehodnotila jako funkčně středně těžkou při daném klinickém nálezů včetně laboratoře, s absencí patřičných trvalých mimojaterních projevů jako je icterus, ascites, krvácivé stavy, jícnové varixy atd. Z interního hlediska a dosavadního průběhu nebyl zřejmý důvod provedení biopsie jaterní, neboť nebyly známky hepatální dekompenzace s nutností hospitalizace. Stav je dlouhodoběji stabilizován na terapii, která posuzované vyhovuje. Porucha jaterní je funkčně dlouhodobě na rozhraní lehkého až středního stupně s lehce sníženou výkonností. Posudková komise provedla v rozsahu potřebném pro účely odvolacího řízení nové posouzení, přičemž vzala na vědomí námitky v rámci odvolání. Celkové funkční postižení při uvedeném diagnostickém souhrnu chorob není v patřičném stupni, potřebném pro změnu posudkového závěru v požadovaném období. Zbylý

pracovní potenciál lze využít u fyzicky nenáročné profese za uvedených podmínek. Je schopna se zapojit do pracovního procesu s využitím svého vzdělání, znalostí a zkušeností, je schopna rekvalifikace. K datu vydání napadeného rozhodnutí posuzovaná nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. ve znění zák.č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.

III.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb.). Uvedená komise je přitom oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti pojištěnce, ale také i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 8.3.2012. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnul závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost, a proto také neprováděl další dokazování a závěry posudku pro své rozhodnutí plně převzal. Zdravotní stav žalobkyně byl hodnocen posudkovým lékařem a lékařem z oboru interního lékařství na základě zdravotní dokumentace žalobkyně. Posudková komise se vypořádala se všemi lékařskými nálezy. Přesvědčivě odůvodnila příčinu odnětí invalidního důchodu dlouhodobou stabilizací zdrav. stavu žalobkyně.

IV.

Podle ustanovení § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst.2 téhož ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odst.třetího schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst.4 cit. ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Pracovní schopností se podle ZDP rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem.

Poklesem pracovní schopnosti se pak rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Lze říci, že při posuzování invalidity se hodnotí nejen samotný pokles pracovní schopnosti, ale nově i zachované schopnosti, včetně schopnosti pojištěnce se pracovně uplatnit.

Soud vzal za prokázáno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně k datu 11.11.2011 s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XI, odd. F, pol. 1a) příl. k vyhl. 359/2009 Sb., které způsobuje 20% míru poklesu pracovní schopnosti.

Jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu došlo u žalobkyně ke dni 11.11.2011 k poklesu její pracovní schopnosti méně než 35%, nejsou splněny podmínky invalidity podle § 39 odst.1 z. č. 155/1995 Sb. a invalidní důchod proto nenáleží.

Pro úplnost soud uvádí, že k posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky není krajský soud oprávněn, ale pouze orgány posudkové služby MPSV. Je tomu tak proto, že taková úvaha je součástí odborného posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobkyně, o němž si soud nemůže učinit vlastní úsudek, neboť k tomu nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi. Může však posoudit, zda se posudková komise vypořádala se všemi okolnostmi pro správné zařazení zdravotního postižení žalobkyně pod příslušnou položku vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro zákon o důchodovém pojištění, či nikoliv a následně též zda v logické návaznosti na to odpovídajícím způsobem odůvodnila svůj závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Subjektivní přesvědčení žalobkyně o tom,

že splňovala ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí podmínky invalidity, musí být ještě podpořeno objektivními zjištěními.

Dle názoru krajského soudu posudková komise řádně objasnila, že se u žalobkyně ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 11.11.2011 nejednalo o invaliditu. Posudek, který byl použit jako důkazy v soudním řízení, splňoval podmínku úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Z posudku nevyplývá, že by posudková komise cokoli z lékařské dokumentace, kterou měla k dispozici, při hodnocení nevzala na vědomí nebo opomenula.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, a úspěšná žalovaná ČSSZ nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1,2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 24. dubna 2012

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně